

Sygn. akt IV U 1061/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 czerwca 2016r. w S.

odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 lipca 2015 r. (Nr (...))

w sprawie A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 1061/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 23.07.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. W. prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że ubezpieczona nie spełnia wymogów ustawowych, ponieważ zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona A. W. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty socjalnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując te same argumenty, co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

A. W. urodzona (...) w dniu 20.05.2015r. wystąpiła z wnioskiem o przyznanie renty socjalnej na dalszy okres. Lekarz Orzecznik ZUS nie uznał ubezpieczoną za całkowicie niezdolną do pracy. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 16.07.2015r. stwierdziła, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy, co było podstawą wydania zaskarżonej decyzji. Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy:

psychiatry E. L., ortopedy J. S. i okulisty H. R.. Biegli w swoich opiniach (k. 8-12v) stwierdzili u ubezpieczonej upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, skoliozę kręgosłupa lędźwiowego, stan po złamaniu nasady dolnej przedramienia lewego, stan po operacji zeza zbieżnego oka lewego. Schorzenia te, zdaniem biegłych, nie powodują całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Ubezpieczona nie spełnia powyższych warunków. W świetle opinii biegłych lekarzy nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela opinie biegłych, ponieważ zostały wydane przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonej i analizie dokumentacji medycznej. Przy ocenie opinii wydanych w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłych podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach opinii biegłych, którzy uznali, że A. W. nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawczyni.

W ocenie Sądu wnioski zawarte w opinii biegłych są prawidłowe i logicznie uzasadnione. Opinie te są zupełne, jasne, zaś zawarte w nich stwierdzenia są kategoryczne. Biegli w sposób wyczerpujący i skrupulatny dokonali oceny stanu zdrowia opiniowanej, zaś wynikające z przeprowadzonych badań przedmiotowych i podmiotowych wnioski mają walor dowodowy. Podnieść należy, iż przy ocenie opinii biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, (...)). Biegli zasadnie wskazali, że stan zdrowia A. W. nie kwalifikuje jej do osób całkowicie niezdolnych do pracy. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych "niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu". Jednocześnie w art. 12 ust. 2 ustawy wskazano, iż "całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy". Na rozprawie w dniu 08.06.2016r. ubezpieczona kwestionowała opinię biegłych, nie zgłosił jednak żadnych wniosków dowodowych. W ocenie Sądu biegli przekonywująco wyjaśnili swoje stanowisko.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ par. 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.